Herolt, Johannes: [De eruditione christifidelium] Liber Discipuli de eruditione christifidelium
[Reutlingen: Michael Greyff], [ca. 1481] Seite 8

Liber discipuli de eruditione xp̄ifidelium Incipit.

De preceptis in generali.

J vis ad vitā ingredi serua mandata dei. Mat.
xix. In verbis ꝓpositis oñdit xp̄c cuilibꝫ homini
viam vite eterne. cū dicit. Si vis ad vitam ꝛc.
Sciendū ꝙ p̄cepta sunt p̄ oīibus intime di
ligenda. et cum sūma diligentia seruanda. Vñ
psal. Ideo dilexi mādata tua sup aurū et thopa
zion. Et hoc ꝓpter decem causas. Prima causa ē
qꝛ faciunt obseruatores suos amicos dei. vñ Job. xiiij. Vos amici mei
estis si feceritis que p̄cipio vobis. Nec hoc est parum. qꝛ deo seruire est
regnare. O quantū bonū cedit homini cū non solū fit seruus regis cele
stis sed etiā amicus regis eterni. Ecclesi. vj. Amico fideli nulla est com=
patio. sed christus est fidelissimus amicus. Vnde Aristo. j. rethori. ostē
dit si quis sit verus ꝛ fidelis amicus dicēs. Amicus est qui opatur alte
ri que putat sibi esse bona ꝛ hoc propter illum. Modo hoc manifeste ꝛ
plenissime inuenitꝛ in xp̄o qui nobis quotidie bñfacit ex sua bonitate ꝛ
misericordia. ꝛ hoc ꝓpter nr̄m bonū quia de bonis nostris nihil indiget
Vñ psal. Bonorū nostroꝝ non indiges. Ideo discrete ꝛ sapiēter faciūt
qui querunt quō amorem et amiciciā dei possunt adquirere. sed hoc fit
in obseruatōe preceptorū. vt patet in auctoritate Job. p̄allegata Sed
quales amici et ꝯsanguinei erunt obseruatores preceptorū dei. Respō
deo ꝙ p̄cepta faciūt obseruatores attinētes esse deo q̄si omni genere
attinētie. Vñ Mat. xij. Quicūqꝫ fecerit voluntatē p̄ris mei qui in celis
est. ip̄e meus fr̄ et soror ꝛ mater est. Frater vel soror xp̄i est qꝛ coheres
Quasi mater xp̄i est bona mulier. que mādata obseruat. qꝛ coronatꝛ sic̄
mater xp̄i que regina celi ꝛ terre est Vñ Lu. viij. Mr̄ mea ꝛ fratres mei
sunt q̀ verbū dei audiūt et faciunt Scd̄a cā qꝛ homīes ad hoc a deo fa=
cti sūt vt mādata eius custodiāt Vñ optimū qd̓ hoies seculares ꝛ ꝯmu
nes p̄nt facere in mūdo isto scd̓m suū statum videtꝛ hoc esse. vñ in ꝓuer.
Nil meli⁹ ꝙ̄ attēdere in mādatis dei ꝛc. qꝛ hic ē finis hois. vñ Arist. vj.
thopi. Finis in vnoquoqꝫ gn̄e ē optimū. ꝛ cui⁹ gr̄a fiūt alia. vñ Eccle.
vlt. Time deū et mādata ei⁹ obser. h° ē ois hō. i. ꝓpter h° siue ad h° ē
ois hō. vñ Berñ. Si h° ē ois hō. sine h° nihil ē ois hō Nihil inquā i va
lore ē hō sine obseruatō p̄ceptoꝝ. Qñ aliq̄ res fit ad aliqd̓ opus. ꝛ qñ il
lud ñ ꝯsequitꝛ. tūc fit illa res inutilis. et destruitꝛ. Sic hō q̄ fact⁹ ē vt
mādata seruaret. qñ p̄cepta dei seruare noluit. destrui ꝛ mori dign⁹ fu
it. Vnde iustissima fuit illa snia Geñ. ij. Quacūqꝫ die comederitis ex eo
morte moriemi. sic dicit iam cuilibet homi. q̄cūqꝫ die p̄ceptū aliqd̓ trās=
gredieris morieris. vñ Berñ. Dignus plane est morte qui tibi dn̄e iesu
recusat viuere. Ex quo homo factus est ad hoc vt p̄cepta dei impleat.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-434/0007
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG